

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De ijs quae tum temporis Antiochiae propter Paulinum & Meletium
obtigerunt, & quòd Gregorius Nazianzenus communi orthodoxorum
decreto, ecclesiae Constantinopolitanae praeses institutus erat. Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

*legatos miserunt, rursus in pristinum errorem
reciderunt. CAP. IIII.*

MAcedoniani, quanquam post legationem ad Liberium missam, aliquamdiu cum illis, qui fidem in concilio Nicæno decretam perpetuò amplexati fuissent, in Ecclesijs cuiusque ciuitatis absque discrimine communicabant, tamen vbi Gratiani Imperatoris lex libertatem singulis sectis conuentus agendi largita fuerat, se ab ecclesia rursus seperare constituerunt. Idcirco Antiochiæ, quæ est in Syria, in vnum coacti, de integro decreuere vocem illam consubstantialis auersandam esse: cum illis, qui fidem concilii Nicæni amplexabantur, non omnino communicandum. Verùm eorum conatus minimè ipsis successit ex sententia. Nam plerique eos tanquam alias alia decernentes condemnare cœperunt, ab illis desciscere penitus, & fidei consubstantialis fautoribus firmè adhærescere.

De ijs quæ tum temporis Antiochiæ propter Paulinum & Meletium obtigerunt, & quòd Gregorius Nazianzenus communi orthodoxorum decreto, ecclesiæ Constantinopolitanæ præses institutus erat. CAP. V.

PER idem tempus, Antiochiæ Syriæ propter Meletium grauis contentionis flamma incensa est: quæ quidem eius generis fuit. Diximus antea Paulinum Antiochiæ episcopum propter eximiam pietatem in exilium minimè eiectum fuisse. Meletium primum à Iuliano in patriam accersitum: deinde cum à Valente denuo esset relegatus, regnante Gratiano reuocatum. Qui cum rediret Antiochiam, Paulinum reperit iam senio prope confectum. Confestim itaq; omnes, qui fauebant Meletio, operam dederunt, vt cum Paulino sedis episcopalis particeps fieret. Cùm autem Paulinus diceret contra ecclesiæ canones esse, vt quisquam ab Arianis episcopis designatus ad sedem episcopalem participandam admitteretur, populus vi rem cōficere statuit. Atque in ecclesia quadam in suburbiis sita,
illum

SOCRAT. HISTOR.

illum in sede Episcopali collocare parant. Quo facto, per magna excitabatur contentio. Postea verò populus sub eiusmodi conditionibus ad concordiam reductus fuit. Cum omnes, qui Episcopatum petere videbantur, in vnum coegissent, reperiunt eos esse numero sex, inter quos erat Flavianus. Istos iureiurando astringunt, vt nemo illorum tum Episcopatus administrationem capesseret, cum alteruter ex his duobus Episcopis, Paulinum & Meletium dico, è vita exiret, sed ei soli, qui superesset, demortui locum obtinendi, facerent potestatem. Quare iureiurando ad hunc modum dato, populus pacato & tranquillo animo, vnus erga alium esse cœpit, nec deinceps mutuo discordare. Ob quam causam qui à Lucifero stabant, ab Ecclesia recessere, quod Meletius ab Arianis designatus, ad episcopatus illius dignitatem admissus erat. Eodem tempore, quo & res Antiochenæ in tanta perturbatione versabantur, & Gregorius communi multorum episcoporum consensu ab vrbe Nazianzi episcopatu, ad episcopatum Constantinopolis translatus fuit, Meletius Constantinopoli necessariò contendit. Atque ista quidem hoc modo.

Quòd Theodotius Imperator post fusos Thessalonica barbaros, cum in aduersam valetudinē incidisset, ab Astolio episcopo baptismi lauacro tinctus est.
CAP. VI.

PER illud tempus vbi Gratianus & Theodosius victoriam contra Barbaros reportauerant, Gratianus exemplo propterea in galliam profectus est, quòd Germani fuerant eius regionis agros depopulati: Theodosius autè post erecta trophea, Constantinopolim ire maturans, Thessalonicam peruenit. Ibi in morbum incidens, cupiebat baptismi donari: quippe ex maioribus religionem iam olim didicerat Christianam, fideiq; Consubstantialis se totum addixerat. Et cum propter morbi grauitatem baptizari properaret, & Episcopum Thessalonicensium ad illud munus obeundum requireret, primum sciscitabatur ab Episcopo, quam fidem amplexaretur. Ac cum Episcopus respondisset, opinionem Arij minime per Illirium peruasisse, neque nouam illius doctrinam eius regionis Ecclesias potuisse occupare,